

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A megyei bíróság a dr. Márton Veronika 3530 Miskolc, Arany J. út 19. szám alatti ügyvéd által képviselt **felperesnek** - a Madai László köztisztviselő által képviselt **alperes**, valamint **I. rendű** és **II. rendű** beavatkozók ellen **építésügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata** iránt indított perében meghozta a következő

ÍTÉLETET

A megyei bíróság a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - az Illeték hivatal külön felhívására - 16 500 Ft (Tizenhatezer ötszáz forint) eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

I.

A felperes és a beavatkozók ingatlana szomszédos.

A beavatkozók kb. 20 éve tartanak állatokat az ingatlanukon, 1 kocát és annak a szaporulatát, kb. 8 darabot. A szaporulatot felhizlalják és saját célra felhasználják, illetve eladják egy részét.

A felperes panasszal élt a beavatkozók állattartása miatt, a beavatkozók az állataikat elszállították az ingatlanról és a korszerű követelményeknek megfelelő állattartó épület létesítésére építési engedély iránti kérelmet adtak be.

II.

Nagyecsed Város Önkormányzat Jegyzője, mint kiemelt elsőfokú építésügyi hatóság a 2006. február 23-án meghozott 528-3/2006. számú határozatával a beavatkozó és felesége részére

engedélyezte, hogy Mérk ... hrsz-ú ingatlanon a meglévő lakóépület, toldalékként - mosókonyha 15,30 m², terménytároló 20 m², szerszamos kamra 5,20 m², tyúkól 5,60 m², hasznos alapterületű helyiségekből álló vegyes rendeltetésű gazdasági épület, továbbá sertésól 72,10 m², terménytároló 9,20 m², terménydaráló 19,20 m², különállóan elhelyezendő mezőgazdasági (állattartási) épület, valamint annak járulékos létesítményeként 4x 3,4 m befoglaló méretű trágyatároló, valamint 3 m³ hasznos térfogatú vízzáró és korrózióálló beton anyagú trágyalé tároló akna létesítését.

Az ingatlanon szabálytalan telepítésben és az engedély nélkül megvalósított átmeneti elhelyezést biztosító sertésoltó épület ügyében az eljárást megszüntette.

Tartalmazza a határozat, hogy az engedély egyben szakhatósági engedély is, amely nem mentesíti az építetteket a külön jogszabályok szerint szükséges más hatósági engedélyek megszerzésének kötelezettsége alól.

Tartalmazza a határozat a szakhatóságok kikötését és kötelezi az építetteket azok betartására.

Rögzíti, hogy a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Állategészségügyi és Élelmiszerellenőrző Állomás Kerületi Főállatorvosi Hivatal Mátészalka (113-2/2005. sz.) elvi hozzájárulást adott az építési engedély kiadásához.

Előírta, hogy az állattartó épületeket és a trágyatárolót a telekhatár adta lehetőségeken belül, a lehető legtávolabb kell elhelyezni a lakóházaktól.

A trágyatárolót zártan és szivárgásmentesen kell megépíteni, használat közben pedig fóliával lefedve kell tartani, hogy a legyek ne tudjanak benne szaporodni. A legyek és rágcsálók irtásáról és a trágya kiszállításáról megfelelő rendszerességgel gondoskodni kell. Az állattartással járó kellemetlen szag terjedését a szomszédok felé megfelelő létesítményekkel, pl. élő sövény, a lehető legminimálisabbra kell csökkenteni.

A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Állategészségügyi és Élelmiszerellenőrzési Főosztály rögzítette, hogy a sertésoltó technológiájának milyen jogszabálynak kell megfelelni.

A környezetvédelmi követelmények érvényre juttatása érdekében a Felső-Tisza Vidéki Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség előírta, hogy az állattartó telephez trágyatároló nem létesíthető felszíni víztől, más jogszabály által nem szabályozott ivóvíznyerő helytől legalább 100 méterrel belül.

Mélyalmos trágya - amennyiben nem ütközik más előírással, - előzetes tárolás nélkül is kijuttatható. Ha az előírások ezt nem teszik lehetővé, az istállótrágyával azonos módon kell tárolni és kezelni. A karámföld tárolása az istállótrágyával azonos módon történik.

A karámok csurgalékvízének gyűjtését úgy kell megoldani, hogy az ne veszélyeztesse a környezetet. Az állattartási tevékenység (tartástechnológia, szilárd trágya, hígtrágya kezelés, kiszállítás) csak úgy folytatható, hogy az esetlegesen keletkező bűz nem zavarhatja a környezeti levegőt.

A hígtrágya, trágyalé, csurgalékvíz kizárólag szivárgásmentes, szigetelt tartályban vagy medencében tárolható. A tárolótartály, medence anyagát úgy kell megválasztani, hogy az a korróziónak ellenálljon, élettartama legalább 20 év legyen. A tárolóhelynek legalább 4 havi hígtrágya, trágyalé, csurgalékvíz befogadására elegendő méretűnek kell lenni, hogy biztosított legyen a tilalmi időszakban a biztonságos tárolás.

A közegészségügyi előírások érvényre juttatása érdekében az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat előírta, hogy a sertésoltóban keletkező trágyalevet be kell vezetni a trágyalétárolóba. *A sertésoltó és a szomszédos lakóépület közötti 25 méter védőtávolságot biztosítani kell.*

Az ÁNTSZ Megyei Intézete pedig leírta, hogy a ... hrsz-ú ingatlanra tervezett épület tervdokumentációjában foglaltak alapján kivitelezendő melléképületek megépítésének közegészségügyi akadálya nincs.

A lakóépületek és az újonnan kialakítandó állattartó épület között 25 méter védőtávolságot biztosítani kell. A sertésólban keletkező trágyalevet zártan kell bevezetni a trágyalétárolóba.

Az elsőfokú építésügyi hatóság előírta, hogy az állattartási épületben a kiegészített műszaki leírásban foglaltaknak megfelelően tartható sertések számát maximum 15 darabban határozza meg. Az építetűt az építési munka megkezdése előtt bejelentési kötelezettség terheli, az épület kitűzésének időpontját, felelős műszaki vezető nevét, címét, szakképesítését közölni kell a kivitelezési munka megkezdése előtt 8 nappal, írásban.

Rögzítette, hogy a felelős műszaki vezető felel az építménynek, építményrésznek, szakmunkának a jogerős és végrehajtható építési engedélynek és a hozzá tartozó jóváhagyott engedélyezési terveknek, illetve a jogszabályban meghatározott kivitelezési terveknek megfelelő megvalósításáért, továbbá az építési tevékenységre vonatkozó szakmai, minőségi és biztonsági előírások megtartásáért és a munkálatok végzésének szakszerűségéért.

Az engedély 10. pontjában kikötötte, hogy építési munkát csak a vonatkozó előírások, továbbá e határozattal engedélyezett helyszínrajznak, műszaki terveknek megfelelően szabad végezni. Az engedélyezett helyszínrajztól és műszaki tervtől való eltéréshez a jogszabályban meghatározott kivétellel külön engedély szükséges.

A határozat indoklásában leírta, hogy az eljárásban korábban és az új eljárás során birtokába került szakhatósági hozzájárulások alapján arra a meggyőződésre jutott, hogy a tervezett és az abban a környezetben megengedett állattartás a rendelkező részben megfogalmazott feltételek teljesítése esetében önmagában nem kifogásolható. Az építmény megépítése, tervezett használata, fenntartása a rendelkező részben tett kikötések maradéktalan betartásával nem okoz a környezetében olyan káros hatást, amely a terület rendeltetésének megfelelő mértéket meghaladná, az állékonyságot, az életet és egészséget, a köz-és vagyonbiztonságot veszélyeztetné, vagy a közérdeket és a szomszédos ingatlan tulajdonosainak jogos érdekeit sértené.

Az eljárása során megállapította, hogy a közeli kút vizét emberi fogyasztásra nem használják, abból locsolásra és állatok itatására történik vízfelhasználás. Az utca túloldalán levő artézi kút pedig több mint 100 méterre található a trágyatárolótól.

Leírta, hogy a kérdéses terület nem mély fekvésű terület és vízjárta területnek sem minősül. Az évekkel korábban problémát okozó csapadékvizek elvezetését a helyi önkormányzat megoldotta úgy, hogy az ingatlanok végén vízelvező árkot épített. Ez jelenleg jól funkcionál és a nem kirívóan nagy mennyiségű csapadékot jól el tudja vezetni.

A határozat ellen felperes neve, I. szomszéd neve és II. szomszéd neve együttesen fellebbezett.

III.

Az alperes a 4492-1/2006. számú, 2006. május 31-én kelt határozatával Nagyecsed Város Önkormányzat Jegyzője által 528-3/2006. számon hozott határozatot helybenhagyta.

A jogerős határozat hivatkozik arra, hogy az iratok között rendelkezésre állnak a másodfokú szakhatósági állásfoglalások is. Leírta, hogy az engedélyezési eljárás időszakában az érintett településre nincs elfogadott rendezési terv, így az építési engedély kérelem elbírálása során az elsőfokú építésügyi hatóságnak az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban Étv.) 18. § (2). bekezdése szerint beilleszkedési szabályokat kellett alkalmazni.

Eszerint építési munkát végezni az Étv., valamint az egyéb jogszabályok előírásainak megtartásával és csak akkor lehet, ha a célzott hasznosítás jellege, a beépítés mértéke és módja a meglévő környezethez illeszkedik.

Mérk Község Önkormányzatnak az engedélyezés időszakában nem volt állattartási rendelete, a szakhatóságok állásfoglalásának figyelembevételével hozta meg az elsőfokú hatóság a határozatát. Az építési ingatlan 1492 m² térmértékű, a beépítettsége a tervezett épületekkel együtt mindössze 25,6 %-os. A csatolt térképmásolat és az előzőleg megtartott helyszíni szemlén tapasztaltak szerint az érintett térségben 30 %-ot meghaladó beépíttségű ingatlan nincs.

A korábbi szabályok az ingatlanok max. 30 %-os beépíttségére adtak lehetőséget.

Az engedélyezett toldalék és állattartó épület csak és kizárólag a kialakult oldalhatáron álló beépítés szerint helyezhető el az ingatlanon. Az ingatlan beépítési oldala az az oldal, ahol a lakóépület áll.

Mivel az adott esetben bármely épület az ingatlanon csak a közös oldalhatár mentén helyezhető el, a szomszédos ingatlan tulajdonosai részéről a beárnyékoltság létrejötte jogos érdekeinek sérelmeként építésügyi szempontból nem értékelhető oly módon, hogy az az építési engedély kérelem elutasításának alapját képezhesse.

Védelmet igénylő épületként a környezetben levő lakóépületek vehetők figyelembe, ezekhez viszonyítottan értelmezendő a legtávolabbi elhelyezési kívánalom és kötelem.

Nincs olyan jogszabályi előírás, hogy az építető a saját ingatlanán a tervezett állattartóig terjedő szilárd útburkolatot alakítson ki, az állattartás során keletkező trágya, illetve híg trágya időszakos elszállíthatóságának biztosítására. A korrigált, kiegészített építési engedélyezési tervdokumentáció megfelel a 45/1997. (XII. 29.) KTM. rendelet előírásainak.

Az építési oldallal ellentétes oldalon létesített ideiglenes jellegű állattartó épületet az elsőfokú építésügyi hatóság 2006. január 26-án tartott ismételt helyszíni szemlének időpontjáig már elbontották az építetők.

Az építetők ingatlanát elválasztó közös telekhatár vonatkozásában csatolták az építési engedély kérelmükhöz Mátészalka Körzeti Földhivatal 2006. január 9-én kelt 11/2006. számú határozatát, mely szerint az építetők kérelmének helyt adva ... hrsz-ú ingatlanon levő lakóépület valós állapotnak megfelelő térképi ábrázolását a Körzeti Földhivatal térképezési hiba címén kijavította.

A Körzeti Földhivatali eljárásban elvégzett kiigazítás szerint - az ingatlan térmértékének változatlansága mellett - a lakóépület a közös telekhatártól utcai sarokrésznél 35 cm, amíg az épület végénél 50 cm-re került térképészeti ábrázolva, illetőleg a térképi nyilvántartásban átjavítva. A földhivatali nyilvántartás szerint az építési ingatlanon nincs feltüntetve szolgalmi jog.

Az engedélyezési eljárás során nem igazolt és nem bizonyított jövőbeni eseményekre vonatkozó feltételezéseket nem lehet figyelembe venni.

A felperes keresetében kérte az alperes határozatának a hatályon kívül helyezését, mivel az álláspontja szerint jogszabálysértő.

Kérte perköltsége megtérítését.

Arra hivatkozott, hogy a létesítendő állattartó épület mellett sűrűn lakott a terület és kizárólag lakhatási céllal vásároltak ott ingatlant a tulajdonosok, valamennyien lakóházként használják, ipari tevékenységet a környéken senki sem végez. Van az építetőnek másik ingatlana, az nem ilyen sűrűn lakott terület. Célszerű lenne az állattartó épületet ott megépíteni. A kertrészre tenné az építető az állattartó épületet, a kertet viszont ő kertként használja, ott semmiféle beépíttség nincs. Hosszú, keskeny a lakóingatlanok területe. Nincs meg a 14 méter szélesség. A lakóházától 70 méterre épül a disznóól, 85 méterre a derítő, tehát nincs meg a jogszabályban előírt 100 méter távolság. Elveszi a kilátását, mert 7,5 méter magas épület oldalhatár mentén történő megépítése által csorbul a szomszéd joga.

Hivatkozott a Ptk. 100. §-ára, a lakókörnyezetben nagyüzemi állattartást kíván folytatni. A Ptk. hatályos jogszabályi rendelkezésein kívül nem vették figyelembe az Étv. 18. § (2). bekezdését, mely szerint a beilleszkedési szabályokat kellett volna a közigazgatási eljárás során alkalmazni. Itt a beilleszkedés nem valósult meg, sem a beépítés mértéke, sem módja nem illeszkedik a meglévő lakókörnyezethez. A meglévő környezetben nincs állattartó épület.

Nem vették figyelembe az Étv. 34. § (4). bekezdését. Nem biztosította az elsőfokú építésügyi hatóság az eljárással érintettek, eljárásban érdekelt jogos érdekeit azzal, hogy az építési engedélyt megadta. Azt is figyelembe kellett volna venni az oldalhatáron való elhelyezés és a beárnyékoltságon kívül, hogy sertés nevelésére építenek fel állattartó épületet, ez büzzel, szaggal jár, trágya, trágyalé elszállítása bárhogy is történjen, ilyen nagyszámú állat mellett hatalmas büzzel jár. Az épület alapja nem rendelkezik megfelelő dőléssel, hogy tisztítás során a víz lefolyását elősegítse. Artézi kutak vannak ezen a területen, az állattartó épület létesítése ezt elszennyezné.

Az alperes kérte a kereset elutasítását, perköltséget nem kért.

Fenntartotta a határozata indoklását.

Megalapozatlannak tartja az a felperesi hivatkozást, hogy az engedély megadása során nem vették figyelembe a beilleszkedési szabályokat. Az eljárás során az OTÉK. előírásait és a szakhatóságok állásfoglalásaiban előírtak teljes mértékben figyelembe vették.

Megalapozatlan a felperesnek az az állítása, hogy a tervezett építmények és a felperes lakóháza között 100 méteres - jogszabályban előírt - védőtávolság nem biztosított. Az eljárás során a szakhatóságok által előírt védőtávolságok környezetvédelmi és közegészségügyi szempontból is vizsgálva lettek. A felperes által jelzett, konkrét jogszabályi hivatkozás nélküli, 100 méteres védőtávolság figyelembevételére nincs lehetőség.

Az ingatlanon 15 sertés tartására kaptak engedélyt, ez nem tekinthető nagyüzemi állattartásnak az adott településen. Az ingatlan korlátozott számú állattartásra alkalmas, nem befolyásolja érdemben az építés engedélyezhetőségét az a felperesi hivatkozás, hogy a telek szélessége nem éri el az átlagosnak tekinthető 14 métert. Építésügyi szempontból nem mérlegelhető az a felperesi hivatkozás, hogy az ingatlant elárnyékolja, és a telkéről való kilátást korlátozza az állattartó épület, esetleg értékcsökkenést okoz. A kialakult beépítési forma a környezetben oldalhatáron álló beépítés, az építési oldal vonalát az határozza meg, hogy a környezetben levő ingatlanokon már kialakított főépületek melyik oldalhatár mentén nyertek elhelyezést. A sertéstartó épület is ezen telepítési szabályoknak megfelelően került betervezésre, engedélyezésre. Nincs jelentősége annak, hogy a településen az építendőnek más ingatlana is van. A tervezett épület nem 7,5 méter magas, hanem a gerincmagassága 7,5 méter. Nyeregteretű épület, a nap végülis be tud sütni a felperes telkére, a párkány magasság a gerinc magasságnál jóval alacsonyabb.

Az I.-II. rendű beavatkozó kérte a kereset elutasítását. Perköltséget nem kértek.

Előadták, hogy 20 éve mindig tartanak ezen a portán állatokat, 1 kocát és a szaporulatát, kb. 8 malacot. Saját szükségletre és amit nem fogyasztanak el, azt eladják. Valamikor a felperes is tartott sertést, csak nem sikeresen. Nem konkrétan 15 sertést akarnak tartani, hanem ahogy eddig is csinálták, azt szeretnék folytatni.

Az ÁNTSZ, mint szakhatóság vizsgálta és megállapította, hogy a kút az több, mint 100 méterre van a telektől, de nem is igazi artézi kút. Az ÁNTSZ álláspontja az volt, hogy 25 méternek kell meglenni a lakóépület és az állattartó épület között. Most ezzel az építkezéssel meglesz a 25 méteres távolság és még a sertésöl előtt van egy 6 méteres terménytároló, tehát legalább 31 méter van a lakóház és a sertésöl között.

A felperes a 25 méteres kötelező távolsághoz képest azt nyilatkozta, hogy az ő házától 60 méterre van a leendő sertésól.

Előfordulhatott lé, de ez alapvetően nem az ő sertésstartásuk miatt volt, hanem amiatt, mert a felperes nem fizet szemétdíjat. Kihordja a szemetet a területe elé, az út másik oldalára a ligetesbe és abból is keletkezhet lé.

Zárt trágyatárolót építenek, ők nem okoznak a felperesnek hátrányt.

A megyei bíróság jogi álláspontja szerint a felperes keresete nem alapos.

A Pp. 339. § (1). bekezdése szerint a bíróság csak jogszabálysértés esetén helyezheti hatályon kívül a közigazgatási határozatot.

A Pp. 164. § (1). bekezdése értelmében a jogszabálysértést a felperesnek kell bizonyítani.

A felperes egyik jogszabálysértésként azt jelölte meg, hogy nem vette figyelembe az építésügyi hatóság a Ptk. hatályos rendelkezéseit, konkrétan a Ptk. 100 §-ára, a szomszédjogi szabályokra hivatkozott.

Sérelmezte, hogy beárnyékolja az ingatlanát, búzzal, szaggal jár az állattartás.

Az építésügyi hatóságnak az építési engedély elbírálásakor nem a Ptk. 100. §-át vagy a Ptk. egyéb rendelkezéseit kell figyelembe venni, hanem az építésügyi, engedélyezési eljárásra irányadó speciális szabályokat, így a helyi építési rendeletet, az épített környezet kialakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (Étv.) rendelkezéseit, a 45/1997. (XII. 29.) KTM. rendelet rendelkezéseit, az 1997. évi 253. Korm. rendelet (OTÉK) rendelkezéseit és a közigazgatási hatósági eljárás szabályairól szóló törvény rendelkezéseit.

Nem értékelhető tehát jogszabálysértésként, ha a Ptk. rendelkezéseire nincs tekintettel a hatóság.

A felperesnek a szomszédjogi sérelmeket felsoroló kifogásai az építési engedélyezési eljárásban nem vehetők figyelembe, ha valóban szomszédjogi sérelme keletkezik, úgy a sérelem orvoslását más eljárás keretében kérheti.

A felperes azt állítja, hogy jogszabály írja elő a lakóház és a disznóól, valamint a derítő legalább 100 méteres távolságát. Ilyen jogszabályra nem hivatkozott.

Ugyanakkor az építésügyi hatósági eljárás során beszerzett főállatorvosi hivatal véleménye tartalmazza, hogy a védőtávolságok tekintetében nem rendelkeznek konkrét szabályozással az állategészségügyi jogszabályok.

A Felső-Tisza Vidéki Környezetvédelmi Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség pedig a 49/2001. (IV. 3.) Korm. rendelet 1. számú melléklet 6. pontjának 6. § (2). bekezdésére hivatkozva azt tartalmazza, hogy a trágyatároló nem létesíthető *felszíni víztől, vagy más jogszabály által nem szabályozott ivóvíznyerő helytől legalább 100 méteren belül.*

Az ÁNTSZ Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Intézetének a szakhatósági állásfoglalása pedig azt írja elő, hogy a lakóépületek, és újonnan kialakítandó *állattartó épületek között 25 méter védőtávolságot kell biztosítani.*

A felperes állításával ellentétben nem 100 méter, hanem 25 méter távolságnak kell meglegni a lakóépület és az állattartó épület között.

Ehhez képest a felperes állítja a keresetlevélben, hogy a lakóházától 70 méterre épül a disznóól és 85 méterre a derítő, tehát az ÁNTSZ szakhatósági állásfoglalásában meghatározott mértéken jóval túl, majdnem háromszoros távolságra.

A felperes által hivatkozott artézi kút nincs a területen, 100 méteren belül az elsőfokú határozat 6. oldala tartalmazza, hogy ellenőrizte a trágyatárolóval kapcsolatos előírások teljesülését és megállapította, hogy az út túloldalán létesített artézi kút a minimális 100 méteren túl van elhelyezve. A másik kút vizét pedig emberi fogyasztásra nem használják, locsolnak és állatokat itatnak belőle. Idézte a hatóság a vizet mezőgazdasági eredetű nitrát szennyezéssel szembeni védelemről szóló 49/2001. (IV. 3.) Korm. rendelet 6. § (2). bekezdését.

Azt is megállapította, hogy a kérdéses terület nem mély fekvésű és nem vízjárta. Az önkormányzat megoldotta a korábbi években problémát okozó csapadékvíz elvezetését árok létesítésével.

A felperesi érveléssel szemben éppen a beilleszkedési szabályokat vette figyelembe az építésügyi hatóság, amikor a korrigált és helyesbített építési terveknek megfelelően engedélyezte az építmény létesítését. Így teljes mértékben figyelembe vette az 1997. évi LXXVIII. törvény 18. § (2). bekezdésében foglaltakat is.

A per eldöntése szempontjából nincs jogi relevanciája annak, hogy a beavatkozók a településen más ingatlannal is rendelkeznek. Az építésügyi hatóságnak csak és kizárólag arról kellett döntenie, hogy az építendő az építési engedélyes tervben megjelölt ingatlanon, az ott megjelölt módon, azt az építményt megépítheti-e vagy sem és ha igen, milyen feltételekkel.

A beavatkozónak is alanyi joga az, hogy az építési szabályok és egyéb szabályok betartása mellett ott építkezzenek, ahol ők szeretnének.

Mindezeket figyelembe véve a megyei bíróság megállapította, hogy az alperes határozata törvényes, az abban hivatkozott és alkalmazott jogszabályoknak mindenben megfelel, a szükséges szakhatósági állásfoglalásokat, engedélyezések beszerezte, így a felperes keresetét a bíróság a Pp. 339. § (1). bekezdése alapján elutasította, az abban foglaltak a határozat hatályon kívül helyezéséhez nem vezethetnek.

A pernyertes alperes és a beavatkozók perköltséget nem igényeltek, így arról rendelkezni nem kellett.

A megyei bíróság a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13. § (2). bekezdése alapján kötelezte az illeték-feljegyzési jog kedvezményben részesült felperest a módosított 1990. évi XCIII. törvény 43. § (3). bekezdésében meghatározott mértékű illeték megfizetésére.

A fellebbezés lehetőségét a Pp. 340. § (1). bekezdés kizárja.

N y í r e g y h á z a, 2006. október 9.

Krajcsovics Józsefné dr. Illés Ibolya s.k.
bíró

Záradék:

Az ítélet jogerős 2006. október 9-én.

Nyíregyháza, 2006. október 9.

Krajcsovics Józsefné dr. Illés Ibolya s.k.
bíró